

KAPITOLA 6

„Ako si sa vyspala?“ spýtala sa ráno Elsa sestry. S Annou sa pomaly brodili čerstvo napadnutou vrstvou snehu. Snežiť prestalo iba pred hodinou. Stromy pozdĺž cesty skláňali k zemi vetvy pod ťažkým nánosom snehu. Mali pred sebou dlhú a náročnú cestu.

„Celkom dobre,“ odvetila Anna.

„Tentoraz ma tvoje chrápanie zobudilo iba raz,“ dodala.

„Vravím ti to naposledy: ja nechrápem!“ vyhlásila Elsa rozhorčene a jemne štuchla Annu do ramena.

Anna zvrážtila obočie. „Nebola som jediná, kto to počul, však, Sven?“ prehovorila k sobovi.

Sven sa díval do diaľky. Nezapojil sa do hádky, ale sústredil sa na to, aby pevným krokom ťahal sane. Spolu s ostatnými tímami sa vydali na cestu, ktorú im odporučili Sivoj a Suki. Tí kráčali ako prví.

Uplynulo sotva pár minút, keď Elsa uvidela, že súrodenci zostali stáť na rázcestí, akoby nevedeli, kam ďalej. Sivoj a Suki boli zabratí do rozhovoru. Elsa s Annou sa pri nich zastavili. Všimli si, že sa tvária znepokojene.

